

Tirsdag den 27. september 2011

41. gentager, at mekanismerne for flerniveaustyring og princippet om partnerskab er centrale elementer i de operationelle programmers effektivitet og i høj udnyttelsesevne; opfordrer medlemsstaterne til i tråd med nærhedsprincippet og princippet om medlemsstaternes institutionelle autonomi konsekvent at styrke partnerskabs- og gennemsigtighedsprincippet i forbindelse med etableringen og gennemførelsen af de operationelle programmer, og til, at de derfor fra starten på en bindende, omfattende og bæredygtig måde inddrager de regionale og lokale niveauer og civilsamfundet i fastsættelsen og udformningen af investeringsprioriteter, i alle faser af etableringen af operationelle programmer samt i implementerings- og evalueringsfasen;
42. opfordrer Kommissionen til at have en mere åben drøftelse af de tiltag, der forudses med henblik på at sætte skub i udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene; foreslår i denne forbindelse, at Regionsudvalget kunne anmodes om at afgive en årlig udtalelse om udnyttelsesevnen i samtlige medlemsstater;
43. opfordrer Kommissionen til at sikre, at samhørighedspolitikken, samtidig med at den støtter gennemførelsen af Europa 2020-strategien i alle medlemsstaterne, mindsker forskellene mellem regioner og mikroregioner, tager fornødent hensyn til de særlige behov i regionerne i den yderste periferi og fremmer en harmonisk udvikling i EU, herunder ved at vedtage yderligere målrettede instrumenter og initiativer til fordel for områder, som stadig befinder sig langt fra de europæiske standarder;
44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle

P7_TA(2011)0404

Europa-Parlamentets beslutning af 27. september 2011 om "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" (2011/2023(INI))

(2013/C 56 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvoraf det fremgår, at "Unionen fremmer samarbejde mellem medlemsstaterne for at gøre ordningerne for forebyggelse af og beskyttelse mod naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer mere effektive",
- der henviser til artikel 122 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (solidaritetsbestemelsen), ifølge hvilken "Unionen og dens medlemsstater handler i fællesskab på et solidarisk grundlag, hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb eller er offer for en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe",
- der henviser til artikel 23 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Oslo-retningslinjerne fra 1994, som ændret i 2001, for anvendelsen af udenlandske militær- og civilforsvarsressourcer i forbindelse med katastrofehjælp,
- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand, undertegnet den 18. december 2007 af formændene for Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Kommissionen,
- der henviser til meddelelse af 26. oktober 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" (KOM(2010)0600),

Tirsdag den 27. september 2011

- der henviser til meddelelse af 5. marts 2008 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's katastrofeberedskab (KOM(2008)0130),
  - der henviser til Michel Barniers rapport "En europæisk civil beskyttelsesstyrke: Europe Aid", der blev offentliggjort i maj 2006,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 14. december 2010, hvori der udtrykkes tilfredshed med den i Kommissionens meddelelse af 26. oktober 2010 opstillede målsætning om en mere forudsigelig, effektiv, sammenhængende og synlig EU-katastrofeindsats,
  - der henviser til Rådets konklusioner fra december 2007, hvori Kommissionen opfordres til at gøre bedst mulig brug af EU's civilbeskyttelsesordning og til at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne,
  - der henviser til Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument ⁽¹⁾ og Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning ⁽²⁾,
  - der henviser til sine beslutninger af 14. december 2010 om opbygning af en EU-beredskabskapacitet ⁽³⁾, af 10. februar 2010 om det nylige jordskælv i Haiti ⁽⁴⁾, af 16. september 2009 om skovbrande i sommeren 2009 ⁽⁵⁾, af 19. juni 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab ⁽⁶⁾ og af 4. september 2007 om den forløbne sommers naturkatastrofer ⁽⁷⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udenrigsudvalget samt Regionaludviklingsudvalget (A7-0283/2011),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater konfronteres med mange risici, f.eks. jordskælv og tsunamier; brande, herunder skovbrande; oversvømmelser og jordskred; industriulykker og nukleare ulykker; terrorangreb; naturkatastrofer og større pandemier; der henviser til, at der er sket en meget kraftig stigning i antallet og alvoren af disse naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer med følger for EU og EU-borgerne samt for andre lande og regioner i verden således som på tragisk vis demonstreret ved den seneste alvorlige katastrofe i Japan, hvor landet blev ramt af en kombination af jordskælv, tsunami og nuklear katastrofe med en tilsvarende stigning i antallet af tabte menneskeliv samt økonomiske, sociale og miljømæssige skader og skader på kulturarven, og til, at vi ikke kan udelukke muligheden for, at sådanne ekstreme begivenheder af uforudsigeligt omfang kan indtræffe når som helst, i hvilket tilfælde det europæiske katastrofeberedskab vil være overordentlig nyttigt, da den nationale kapacitet kunne blive udfordret til det yderste;
- B. der henviser til, at ekstrem tørke og skovbrande forekommer stadig hyppigere og i stadig større målestok i Europa, hvilket betyder, at der er behov for en videreudvikling af den relevante videnskabelige forskning med henblik på at forbedre risikovurderingsmekanismer, forebyggelsessystemer og midler til bekæmpelse af disse fænomener;
- C. der henviser til, at de stadig hurtigere klimaændringer og den stigende nedbrydning af naturkapitalen vil øge sandsynligheden for hyppigere og mere intense naturkatastrofer yderligere;

⁽¹⁾ EFT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 15.

⁽⁷⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 55.

Tirsdag den 27. september 2011

- D. der henviser til, at parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) i 2008 anerkendte forbindelsen mellem katastroforebyggelse og klimaændringer i Bali-handlingsplanen;
- E. der henviser til, at UNFCCC's Cancun-tilpasningsramme i 2010 formelt anerkendte katastroforebyggelse som et væsentligt element i tilpasningen til klimaændringer og opfordrede regeringerne til at overveje at knytte tilpasningsforanstaltninger til Hyogohandlingsplanen;
- F. der henviser til, at den senere tids tragedier som f.eks. jordskælvet i Haiti og oversvømmelserne i Pakistan har vist, at de vigtigste instrumenter i EU's katastrofeberedskab (humanitær bistand og civilbeskyttelsesordningen) fungerede godt i forhold til deres planlagte formål og i betragtning af omstændighederne, men at der er et vitalt behov for yderligere at styrke koordineringen af reaktionen på katastrofer, der berører Den Europæiske Union, både inden for og uden for EU, samt plads til forbedringer for så vidt angår effektiviteten, koordineringen og synligheden af EU's bistand som helhed;
- G. der desuden henviser til, at der under en række kriser, navnlig tsunamien den 26. december 2004, er blevet rejst mange spørgsmål vedrørende manglen på systematiske scenarier eller protokoller på europæisk plan, når det gælder reaktionen på risici, samt vedrørende den mangelfulde synlighed af EU's indsats i forhold til den samlede indsats;
- H. der henviser til, at forskellige ordninger omfattende på forhånd identificerede ressourcer i medlemsstaterne samt EU-finansierede ressourcer på Europa-Parlamentets initiativ med held er blevet afprøvet ved pilotforsøg ⁽¹⁾;
- I. der henviser til sine vedvarende opfordringer til Kommissionen om at forelægge lovgivningsforslag om oprettelse af en EU-civilbeskyttelsesstyrke under fuld overholdelse af nærhedsprincippet, hvorved der ville blive tale om en supplerende af medlemsstaternes tiltag i tråd med artikel 196 i TEUF;
- J. der henviser til, at solidaritetsbestemmelsen i artikel 222 i TEUF forpligter medlemsstaterne til at bistå hinanden i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer på EU's område;
- K. der henviser til, at øjeblikkelig koordinering, sammenhæng og kommunikation inden for EU og med internationale aktører har afgørende betydning; der henviser til, at den nuværende europæiske koordinering ude i felten af flere indsatshold med forskellige kommandoveje uundgåeligt fører til dobbeltarbejde og overlapning og er forbundet med store omkostninger i henseende til menneskelige ressourcer, koordinering og effektivitet, og til, at Den Europæiske Union i betragtning af den økonomiske og finansielle krise må udvikle et beskyttelsessystem baseret på udveksling og rationalisering af eksisterende ressourcer uden nogen stigning i de samlede udgifter;
- L. der henviser til, at den japanske regering i kølvandet på den nylige katastrofe i Japan anmodede EU om at etablere ét enkelt samlet civilbeskyttelsesteam, koordineret af Kommissionen, til distribuering af bistanden frem for at sende flere civilbeskyttelsehold fra forskellige medlemsstater på forskellige tidspunkter; der henviser til, at styrkelse af den operationelle koordinering i forbindelse med denne katastrofe gjorde det muligt at forbedre EU's bistand som helhed i henseende til omkostningseffektivitet, sammenhæng og synlighed;

⁽¹⁾ Navnlig pilotprojektet vedrørende forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne til bekæmpelse af skovbrande (2008) og den forberedende foranstaltning vedrørende en europæisk beredskabskapacitet (2008-2010).

Tirsdag den 27. september 2011

- M. der henviser til, at der i betragtning af de forskellige institutionelle roller må sikres politisk sammenhæng på EU-plan, uden at dette hindrer eller forsinker katastrofeberedskabsoperationerne, og at dette bør ske på basis af eksisterende mekanismer uden at etablere nye strukturer;
- N. der henviser til, at en kultur med katastroforebyggelse og -beredskab bør integreres i udviklingspolitikker, -planer og -programmer med henblik på at tage fat på nogle af de underliggende årsager til katastrofer;
- O. der henviser til, at der er behov for at udvikle realtidforebyggelse i alle operationelle faser, dvs. i forbindelse med overvågning, herunder gennem brug af satellitdata, samt i forbindelse med tidlig varsling, alarmering og den efterfølgende indsats og bistand til fordel for befolkningsgrupper, som potentielt er i fare;
- P. der henviser til, at EU støtter den centrale rolle, som FN, navnlig FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender, spiller inden for koordineringen af international nødhjælp i tredjelande;
- Q. der henviser til, at den mest effektive strategi til katastrofehåndtering består i en samlet europæisk tilgang med helgardering, der tager sigte at reagere på kriser i alle disses faser, og at denne tilgang bør kæde katastroforebyggelse (inklusive afhjælpning og risikoreduktion) sammen med beredskab, indsats og genopbygning inden for rammerne af den brede sammenhæng, dvs. bæredygtig udvikling, som disse aspekter indgår i; der henviser til, at det er meget vigtigt at indføre operationelle værktøjer såsom en operationel risikoforebyggelsesplan (herunder referenceprocedurer og planlægningsværktøjer); der henviser til, at der er et behov for, at EU foretager reelle investeringer i forebyggelse og forudsigelse af risici, og til, at EU bør tilstræbe en lige så ambitiøs tilgang med hensyn til såvel katastroforebyggelse og -beredskab som katastrofeindsats;
- R. der henviser til, at forordningen om oprettelse af Solidaritetsfonden ud over ufleksible tidsfrister og procedurer indeholder krav, som hindrer og forsinker fondens anvendelse i visse katastrofesituationer, især med hensyn til beløb og typer støtteberettigede udgifter;
- S. der henviser til, at det under en krise er meget vigtigt, at redningshold får adgang til præcise oplysninger så hurtigt som muligt for at kunne distribuere basale fornødenheder, udstyr og livsvigtige ressourcer, og at det derfor er telekommunikation, der er det vigtigste led i krisestyringskæden;
- T. der henviser til, at konventionelle kommunikationsforbindelser og -ressourcer kan blive overbelastet eller ødelagt i en krisesituation;
- U. der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne allerede har anerkendt nytten af den europæiske rumpolitik og de positive resultater, der er opnået med den globale miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES), som blev lanceret af Kommissionen med henblik på anvendelse af satellitdata og -information, samt af deres praktiske anvendelse i civilbeskyttelsessektoren og gennem Emergency Response Core Service;
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen "Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle" samt dens målsætninger; understreger, at de i meddelelsen skitserede forslag bør underkastes yderligere undersøgelser for at sikre, at de lever op til forventningerne om et styrket, koordineret, konsekvent, effektivt, omkostningseffektivt, synligt, sammenhængende og vidtfaavnende EU-beredskab;

Tirsdag den 27. september 2011

2. understreger behovet for at rationalisere og forenkle den måde, det nuværende EU-katastrofeberedskab fungerer på, og for til fælles bedste at optimere de tilgængelige ressourcer samtidig med, at alle medlemsstaterne opfordres til at bidrage og dermed sikre solidaritet inden for EU; mener derfor, at EU's katastrofeberedskab bør indgå i en integreret tilgang med helgardering, og, desuden, at det bør praktisere "bottom-up" uddelegeret ressource- og informationsforvaltning, hvilket med andre ord vil sige, at initiativet kunne komme fra medlemsstaterne, som ville stille frivillige ressourcer og ekspertise til rådighed;
3. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med etableringen af EU-katastrofeberedskabet at tage hensyn til solidaritetsbestemmelsen og dens gennemførelsesordninger, der skal vedtages hurtigst muligt, og som vil sikre en mere effektiv og sammenhængende indsats i forbindelse med katastrofer i og uden for Den Europæiske Union;
4. gentager, at det er nødvendigt at revidere forordningen om Solidaritetsfonden således, at støtteberettigelseskriterierne tilpasses kendetegnene ved den enkelte region og den enkelte katastrofe, herunder katastrofer, der udvikler sig langsomt, f.eks. tørke, og muliggør en mere fleksibel og rettidig mobilisering;
5. gentager, at katastrofeberedelse, -forebyggelse og -beredskab ikke kan adskilles fra hinanden, og at det derfor vil være tilrådeligt at konsolidere en integreret tilgang til håndtering af katastrofer;
6. er enig i, at det er nødvendigt at foretage et kvalitativt skift fra den nuværende ad hoc-koordination til et forudsigeligt og forud planlagt system som led i EU-civilbeskyttelsesordningen baseret på foruddefinerede tilgængelige ressourcer til øjeblikkelig indsættelse i EU-katastrofehjælpsoperationer samt på alle andre midler og ressourcer, som medlemsstaterne måtte anse for passende at tage i brug; understreger behovet for at indføre et system til at overvåge, føre tilsyn med og udvikle EU's indsats i katastrofehjælpsoperationer;
7. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge forslag om, at der under samtidig overholdelse af nærhedsprincippet etableres en EU-civilbeskyttelsesstyrke, som skal være baseret på EU's civilbeskyttelsesordning og sætte EU i stand til at samle de ressourcer, som er nødvendige for at kunne yde katastrofeofre civilbeskyttelse og øjeblikkelig humanitær nødhjælp; mener, at EU's beredskab bør bygge på de europæiske civilbeskyttelsesstyrkers eksisterende roller og kapaciteter samt sikre, at der rettes op på de nuværende mangler og flaskehalse;
8. er enig i, at EU-katastrofeberedskabet bør bygge på såvel en EU-katastrofeberedskabskapacitet, gennem styrkelsen af EU-civilbeskyttelsesordningen på basis af kapaciteten af og adgangen til foruddefinerede og derved forudsigelige nødhjælpsressourcer i medlemsstaterne, som et EU-katastrofeberedskabscenter, der tilsammen som anført i meddelelsen af 26. oktober 2010 skal udgøre hjørnestenene i en sådan strategi; understreger, at denne udvikling bør følge en tilgang med helgardering ved at bringe alle de relevante aktører - navnlig civilsamfundet - herunder ikke-statslige organisationer og frivillige, sammen til fælles handling, og at den bør udnytte synergier mellem de forskellige eksisterende værktøjer og instrumenter;
9. mener, at tilgangen med helgardering bør gå hånd i hånd med øget fleksibilitet, når det gælder reaktionen på forskellige risikokategorier, som hver især må underkastes individuelle overvejelser, hvilket igen kræver udvikling af en decentraliseret struktur til analyse og planlægning af de foranstaltninger, der skal træffes på baggrund af de forskellige risici's art, sandsynlighed og alvorlige karakter;
10. opfordrer desuden til, at EU's katastrofeberedskabskapacitet benytter EU's ultraperifere regioner og oversøiske territorier som baser med det formål at lette logistiske operationer og forudplacere EU's ressourcer i alle verdenshæve;

Tirsdag den 27. september 2011

11. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en liste over fællesskabsinstrumenter til finansiering af katastroforebyggelsesressourcer og til at sende den til Parlamentet, således at der kan foretages en evaluering af muligheden for i højere grad at inkorporere katastroforebyggelsesprogrammer i eksisterende EU-støtteprogrammer som krævet af Rådet i dets udkast til konklusioner om en fællesskabsramme for katastroforebyggelse i EU (dokument nr. 15394/09 af 12. november 2009);

12. understreger, at EU-katastrofeberedskabet bør overholde nærhedsprincippet i forhold til såvel medlemsstaterne (som bør kunne anvende deres egne ressourcer, navnlig i tilfælde af modstridende nationale behov) som De Forenede Nationer, hvilket vil sige, at det på den ene side bør respektere de enkelte medlemsstaters nationale, regionale og lokale beføjelser - idet det må tages i betragtning, at disse myndigheder spiller en særdeles vigtig rolle i forbindelse med katastrofehandtering, navnlig eftersom de lovgivningsmæssige beføjelser i mange medlemsstater udøves af lokale eller regionale instanser - og, på den anden, De Forenede Nationers koordinerende rolle i katastrofehjælpsoperationer uden for EU; påpeger, at denne strategi bør supplere den, der følges af FN, som ser en klar merværdi i at skabe en europæisk pol med beredskabskapacitet;

13. påpeger, at katastrofers grænseoverskridende karakter betyder, at EU bør koordinere sine ressourcer og samarbejde med tredjelande, ikke mindst med nabolandene i Middelhavsunionen;

14. støtter Kommissionens forslag om at etablere en europæisk katastrofeberedskabskapacitet, herunder ordninger, som kan sikre en mere forudsigelig adgang til vigtige ressourcer i medlemsstaterne, bl.a. gennem oprettelse af en pulje af foruddefinerede ressourcer, som medlemsstaterne inden for på forhånd aftalte frister på frivillig basis stiller til rådighed for EU's katastrofebistand både i og uden for Unionen på nationalt, regionalt og lokalt plan; finder, at man på denne måde, og ved at hjælpe ofrene for naturkatastrofer, f.eks. store brande, oversvømmelser, jordskælv, vulkanudbrud, orkaner og flodbølger samt ulykker til havs, olieudslip og nukleare risici, vil kunne øge merværdien af EU's indsats væsentligt;

15. påpeger, at visse områder, f.eks. øer samt kyst- og bjergområder, er ekstremt sårbare på grund af deres geografi, og efterlyser særligt fokus på disse områder;

16. anfører, at europæiske regioner beliggende ved EU's grænser kan blive berørt af katastrofer i regioner i tredjelande, hvilket gør nødhjælpsaktioner endnu vanskeligere; foreslår, at der udarbejdes særlige foranstaltninger til støtte for disse regioner, og at der især fokuseres på menneskeskabte katastrofer og industriulykker, som kræver andre strategier;

17. mener, at brande fortjener særlig opmærksomhed, da der er brug for målrettede strategier og aktioner på dette område;

18. fastslår, at det er nødvendigt at følge forurenere betaler-princippet for så vidt angår ansvar for miljøskader og godtgørelse af udgifter til katastrofeberedskab fra de skadeansvarlige private enheders side;

EU's katastrofeberedskabskapacitet

19. mener, at puljen af foruddefinerede kapaciteter, ressourcer og aktiver, der på frivillig basis stilles til rådighed for EU's katastrofebistand, både i og uden for Unionen, vil udgøre kernen i EU's katastrofeberedskab, der vil kunne suppleres med yderligere ad hoc-tilbud fra medlemsstaterne; anbefaler, at der udarbejdes en klar og detaljeret ordning med incitamenter for at give medlemsstaterne mulighed for at afsætte tilstrækkelig kapacitet til den frivillige pulje uden at forøge medlemsstaternes samlede udgifter;

Tirsdag den 27. september 2011

20. anmoder om, at der inden for rammerne af den fremtidige EU-civilbeskyttelsesstyrke etableres særlige mekanismer, som vil sætte EU i stand til at håndtere tilfælde af omfattende forurening forårsaget af offshoreolie- og gasanlæg;
21. minder om FN's centrale rolle i forbindelse med koordineringen af det internationale samfunds katastrofeindsatser;
22. understreger, at en styrket EU-katastrofeberedskabskapacitet vil være et kohærent EU-bidrag til den samlede FN-styrede katastrofehjælp og koordination.
23. fastslår, at EU-finansierede ressourcer forvaltet af medlemsstaterne bør udgøre et yderligere supplement til de medlemsstatsressourcer, der stilles til rådighed for hjælpeoperationerne; bemærker, at disse bør bygge på modeller, der er udviklet under forberedende aktioner, og som med held er blevet afprøvet i forbindelse med nylige katastrofesituationer både i og uden for EU, f.eks. den multinationale oversvømmelsesberedskabsenhed for de baltiske lande og den supplerende taktiske reserve for brandbekæmpelse fra luften;
24. opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at identificere eksisterende kapacitetsmangler; mener, at det bør overvejes at skabe ressourcer på EU-plan, i hvilken forbindelse enhver form for konkurrence og/eller overlapning med nationale ressourcer bør undgås, for at afhjælpe eksisterende kapacitetsmangler der, hvor de ville føre til væsentlige besparelser for EU som helhed eller åbne for adgang til ressourcer, der ikke er tilgængelige for medlemsstater, der handler alene, hvilket ville være en god måde at dele byrderne på;
25. finder det ligeledes vigtigt at identificere ressource mangler og at gøre det klart, hvorledes EU helt præcist vil kunne bidrage til medlemsstaternes bestræbelser på at forbedre deres beredskab; er af den opfattelse, at man med en mere effektiv udnyttelse af eksisterende ressourcer vil kunne undgå yderligere finansielt og administrativt bureaukrati, navnlig i regionale og lokale forvaltninger;
26. opfordrer Kommissionen til at bestræbe sig på at sikre EU-inddragelse gennem bidrag i form af ressourcer, kapacitet og koordinering forbindelse med katastrofer, der sker i EU og berører EU-borgerne direkte;
27. er af den opfattelse, at der navnlig bør fokuseres på at udnytte de disponible finansielle ressourcer rettidigt og til fulde samt på at forenkler alle administrative procedurer i forbindelse med mobiliseringen af disse ressourcer; finder, at der ligeledes bør tages skridt til at sikre, at humanitær nødhjælp når ud til katastrofeofre uden forsinkelser;
28. anser avanceret planlægning og forberedelsen af operationer gennem udvikling af referencescenarier og kortlægning af de medlemsstatsressourcer, der potentielt kan sættes ind i forbindelse med EU-katastrofehjælpsoperationer, samt nødplanlægning for at udgøre hjørnestenene i et udvidet EU-katastrofeberedskab og for at have afgørende betydning for hurtig indsættelse af ressourcer og øjeblikkelig reaktion i hver enkelt nødsituation; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte disse foranstaltninger med det samme og uden indvirkning på andre aktioner; opfordrer endelig Kommissionen til at iværksætte en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende fordelene ved at etablere, tildele EU-forskningsbudgetmidler til og udpege EU-referencelaboratorier til bekæmpelse af bioterrorisme og identifikation af ofre;
29. opfordrer navnlig til fyldestgørende planlægning med henblik på særlige nødsituationer som følge af menneskeskabte katastrofer i forbindelse med olieudslip, nukleare installationer eller farlige stoffer, både på landjorden og på havet;

Tirsdag den 27. september 2011

EU-katastrofeberedskabscenter

30. glæder sig over Kommissionens beslutning om at slå Overvågnings- og informationscentret (MIC) sammen med ECHO-kriserummet for humanitær bistand for derved at skabe et rigtigt katastrofeberedskabscenter, der fungerer 24 timer i døgnet 7 dage om ugen, og anser en sådan planlægningsmæssig og operationel koordinationsplatform for at være et skridt i den rigtige retning; opfordrer til, at dette også, under overholdelse af nærhedsprincippet, gennemføres ved hjælp af realtidssamarbejde mellem medlemsstaterne inden for overvågning, tidlig varsling og alarmering; opfordrer Kommissionen til at styrke centret, så det vil kunne fungere som det centrale omdrejningspunkt for en øjeblikkelig og effektiv koordinering af al EU-bistand i form af naturalier samt for finansielle bidrag til humanitære bistand; mener, at centret bør fungere som eneste indgangssted for anmodninger om bistand i forbindelse med alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer for at muliggøre en sammenhængende EU-indsats;

31. opfordrer til, at sammenlægningen af ECHO-kriserummet og Overvågnings- og informationscentret (MIC) foretages på en effektiv måde samtidig med, at der sikres tilstrækkelig finansiering;

32. opfordrer Kommissionen til aktivt at inddrage det nye EU-katastrofeberedskabscenter i de to fællesskabsværktøjer til beskyttelse af skove mod skovbrande, EFFIS og EFFICS;

33. opfordrer Kommissionen til at koordinere aktioner i tilfælde af katastrofer ved at forenkle og optimere den nuværende universelle tjeneste og 112-nødopkaldsnummeret;

34. insisterer på, at katastrofeberedskabscentret sammen med medlemsstaterne hurtigt træffer beslutning om indsættelse af ressourcer fra puljen af ressourcer, så katastrofeofre kan få forudsigelig, øjeblikkelig og effektiv bistand, og der kan undgås forsinkelser, dobbeltarbejde og overlapninger;

35. mener, at der bør opstilles en fortegnelse, med hertil knyttede kort, over, hvilke vigtige ressourcer medlemsstaterne kunne stille til rådighed for EU's katastrofehjælp i forbindelse med sådanne scenarier;

36. opfordrer til klarhed og sammenhæng i EU's indsats i betragtning af de institutionelle roller, som Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil hver især spiller, idet disse bør holde sig inden for deres respektive beføjelser og respektere hinandens mandater; opfordrer derfor Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at fastlægge hensigtsmæssige samarbejdsordninger og gennemsigtige regler for, hvor det er muligt, at sikre et nært samarbejde og koordinering i forbindelse med spørgsmål vedrørende EU's katastrofeberedskab og til i den forbindelse at bygge videre på eksisterende mekanismer uden at forsinke hjælpeoperationerne; understreger behovet for en fleksibel, enkel og hurtig koordinering mellem de forskellige tjenester, idet en sådan koordinering kun bør omfatte de relevante tjenester, som bør reagere inden for meget korte tidsrammer og i den forbindelse undgå unødvendigt bureaukrati; understreger, at EU's humanitære bistand bør ydes uden hensyn til politiske overvejelser af enhver art og under overholdelse af humanitære principper fastlagt i internationale aftaler;

37. fremhæver den øgede risiko for katastrofer forårsaget af skovbrande, hovedsagelig som følge af klimaændringerne, som er medvirkende til, at der lettere opstår store skovbrande; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af det nye EU-katastrofeberedskabscenter at oprette en særlig enhed til at tage sig af denne risiko;

38. understreger, at anvendelsen af militære ressourcer under civilt opsyn som en sidste udvej og i overensstemmelse med Osloretningslinjerne ofte udgør et vigtigt bidrag til katastrofeberedskab, navnlig med hensyn til specialiserede ressourcer, strategiske transportere eller tungt materiel; understreger endvidere, at koordineringen af anvendelsen af al disponibel civil og militær kapacitet og medlemsstaternes krisestyringsressourcer bør forbedres for at undgå bekesteligt dobbeltarbejde;

Tirsdag den 27. september 2011

Logistik og transport og telekommunikation

39. erkender, at anvendelsen af militære ressourcer - transport, logistik, sikkerhed - til støtte for humanitære operationer kan være et meget vigtigt supplement, navnlig i tilfælde af store naturkatastrofer; gentager, at disse militære ressourcer i overensstemmelse med FN's henstillinger bør bruges under ganske særlige omstændigheder og som en sidste udvej;

40. opfordrer til, at der etableres fælles effektive ordninger for logistik, især med inddragelse af de EU-finansierede tekniske støttehold, der i alle mulige sammenhænge ude i marken vil kunne bistå enhver tjenestemand eller ethvert hold fra EU eller medlemsstaterne, navnlig i tilfælde af sammenbrud i lokale infrastrukturer;

41. opfordrer til, at der i tilfælde af katastrofer mobiliseres hold, som kan yde teknisk bistand og støtte, og til, at der opstilles anbefalinger for, hvorledes sådanne hold kan yde mere effektiv støtte til katastrofeofre;

42. foreslår med henblik på at maksimere effektiviteten og den behørig anvendelse af eksisterende kapacitet, at det overvejes at lade medlemsstaternes konsulære ressourcer indgå i en pulje for at gøre EU's samlede indsats hurtigere og bedre gennem optimal anvendelse af de allerede disponible ressourcer; henstiller i denne henseende, at der foretages en evaluering af de forskellige medlemsstaters konsulære kapacitet for at gøre status over de ressourcer, som Den Europæiske Union i øjeblikket råder over på verdensplan;

43. anmoder om, at der tages hensyn til de eksisterende katastrofehjælpssystemer, som koordineres af De Forenede Nationer, og efterlyser samtidig en forbedret, styrket, mere omkostningseffektiv og velkoordineret transport til katastrofeområder af bistand i form af naturalier, navnlig gennem strømlinede enklere procedurer, en højere grad af samfinansiering og indførelse af nye måder at give adgang til yderligere transportkapacitet på, eventuelt gennem rammekontrakter;

44. henleder opmærksomheden på de eksisterende overvågnings- og forebyggelsesredskaber (navnlig observationsudstyr på stedet) såsom dem, der leveres af Den Europæiske Unions globale miljø- og sikkerhedsovervågningsprogram (GMES) eller Inspire- og Galileo-programmerne, og som kunne bruges til at overvåge potentielle risikoområder, således at der kan træffes mere effektive forberedelser med henblik på at yde hjælp til katastrofeofre; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at udstyre EU med en formålsbestemt og sikker telekommunikationskapacitet og integrerede krisestyringsløsninger omfattende alt lige fra forebyggelse til genopbygning; opfordrer Kommissionen til at gøre optimal brug af de allerede eksisterende og fremtidige løsninger og kapaciteter, der tilbydes af telekommunikations satellitter, for at fremme udviklingen af tjenester for borgerne inden for offentlig sikkerhed og katastrofehjælp og til at gøre dette i samarbejde med Det Europæiske Rumagentur, medlemsstaterne og de relevante aktører (private aktører, industrien);

45. opfordrer Kommissionen til at udvikle et kommunikations- og informationsnetværk og i den forbindelse navnlig undersøge anvendelsen af telekommunikationskapacitet, herunder satellitter, med henblik på at give redningshold adgang til hurtig og præcis information for at fremme effektiv distribution af basale fornødenheder og udstyr, som er vigtige for genetableringen af samfundslivet efter en katastrofe;

Kommunikation, synlighed, uddannelse, forskning

46. efterlyser en samlet kommunikationsstrategi for alle EU-institutionerne, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, som vil øge de europæiske tiltags generelle synlighed i modtagerlande og blandt EU-borgerne og samtidig sikre, at katastrofehjælp aldrig underordnes handelsmæssige, politiske eller strategiske interesser; mener, at en sådan strategi bør søge at forenkle og standardisere kommunikationsmetoder og -værktøjer; foreslår med henblik herpå, at der f.eks. indføres en standardpåkledning og et logo sammen med nationale badges for alt EU-personale, og at der udpeges en fælles talsmand, som skal være ansvarlig for meddelelser om katastrofehjælp; opfordrer til, at enhver kommunikationsstrategi sikrer en klar skelnen mellem humanitær bistand og militære aktiviteter;

Tirsdag den 27. september 2011

47. understreger, at information er en anden vital komponent i en effektiv katastroforebyggelses- og katastrofeberedskabspolitik på alle niveauer, og at risikoscenarier, der hele tiden ændrer sig, kræver løbende opdatering af viden, solide og sammenlignelige data om katastrofers hyppighed og de dermed forbundne risici og konsekvenser og hertil knyttede analytiske værktøjer; kræver derfor koordinerede indsatser, øget adgang til og systematisk formidling af tekniske og videnskabelige oplysninger og ekspertise og udveksling af bedste praksis, herunder undersøgelser og gennemførelse i praksis af den lære, der er draget af erfaringer, f.eks. de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med projekter gennemført inden for rammerne af Fællesskabets INTERREG-initiativ;

48. understreger behovet for at fremme oplysningskampagner om de procedurer, der skal følges i katastrofesituationer, idet der skal lægges særlig vægt på oplysningen af unge fra og med det tidspunkt, hvor de når skolealderen; opfordrer Kommissionen til gennem inddragelse af skoler og relevante frivillige sammenlutninger at fremme en kultur med planlægning, forebyggelse og udholdenhed, idet en sådan kultur er en forudsætning for optimering af civilbeskyttelsesarbejde

49. henleder opmærksomheden på, at regionale og lokale myndigheder spiller en central rolle, eftersom de befinder sig i frontlinjen, når der sker katastrofer, navnlig grænseoverskridende katastrofer, og eftersom deres inddragelse kan øge EU's synlighed blandt dets borgere; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne allerede på et tidligt stadium inddrager deres regionale og lokale myndigheder i katastrofeberedskab på basis af den forvaltningsmodel med flere niveauer, der anvendes i forbindelse med samhørighedspolitikken, og ved hjælp af en "win-win"-kommunikationsstrategi for alle de aktører, der deltager i beredskabsordningen;

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle et klart informations- og forebyggelses-system for alle EU-borgere på rejse i såvel EU som uden for EU; foreslår med henblik herpå, at europæiske pas udstyres med en henvisning til 112-nødopkaldsnummeret med klar angivelse af, at dette nummer kan nå overalt i EU og dermed benyttes af rejsende i EU, samt med en henvisning til artikel 23 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder: "Enhver unionsborger nyder i tredjelande, hvor den medlemsstat, hvori han er statsborger, ikke er repræsenteret, enhver medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheders beskyttelse ...", og som således kan benyttes af rejsende i lande uden for EU;

51. opfordrer til, at der gøres en indsats for at forbedre formidlingen af det fælleseuropæiske 112-nødopkaldsnummer til EU-borgerne og tredjelandsstatsborgere i EU, navnlig ved at gøre brug af trykte og audiovisuelle medier og offentlige opslag for at sætte alle borgere i stand til automatisk at benytte det til at slå alarm i tilfælde af katastrofer på EU's territorium;

52. mener, at en formålsbestemt uddannelse af europæisk personale og europæiske eksperter i katastrofeberedskab vil gøre det muligt ved hjælp af fælles grunduddannelseskurser og specialiseringsmoduler at fremme kendskabet til fælles europæiske arbejdsmetoder og indsatsprocedurer; anbefaler i denne forbindelse, at civile og militære logistiske enheder gennemfører fælles katastrofeberedskabsøvelser;

Katastrofehjælp, katastrofeberedskab og katastroforebyggelse

53. bemærker, at det ofte er mere omkostningseffektivt at forebygge katastrofer end at bekæmpe dem; fremhæver derfor det vitale behov for at supplere politikken for styrkelse af EU's katastrofeberedskabskapacitet med en forbedring af EU's og medlemsstaternes risikoforudsigelses- og risikoforebyggelsespolitikker og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en omfattende og innovativ EU-strategi for begrænsning af katastroferisici; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til tidlig identificering af mulige katastrofer, og anmoder Kommissionen om at sikre, at revisionen af strukturfondene og solidaritetsfonden benyttes til at fremme udviklingen af politikker og investeringer på disse områder; efterlyser desuden bedre uddannelse i katastroforebyggelse, investering i forebyggelse af katastrofer og klimaændringer, passende

Tirsdag den 27. september 2011

lovgivning om vandforvaltning og effektiv risikostyring samt nøje overvågning af gennemførelsen af direktivet om oversvømmelser på regionalt og lokalt plan; påpeger i denne forbindelse, at regionale og lokale myndigheder spiller en central rolle i forbindelse med katastrofeforebyggelse, idet de gennemfører risiko-forebyggelsesstrategier på territorialt plan, herunder fælles beredskabsøvelser med deltagelse af indsatshold fra forskellige lande;

54. gentager, at det er dets opfattelse, at Kommissionen i betragtning af de indbyrdes forbindelser mellem tørke, skovbrande og ørkendannelse bør forelægge et forslag - i stil med direktivet om oversvømmelser - for at fremme vedtagelsen af en EU-politik vedrørende vandknappe, tørke og tilpasning til klimaændringer; gentager i denne forbindelse også, at det er vigtigt at oprette et EU-tørkeovervågningscenter, som skal have til opgave at undersøge, afhjælpe og overvåge virkningerne af tørke;

55. gentager ligeledes sin opfordring til Kommissionen om at vedtage et direktiv om forebyggelse og håndtering af brande, som skal omfatte regelmæssig indsamling af data, kortlægning og identificering af risikoområder, udarbejdelse af brandfareforvaltningsplaner, medlemsstaternes identificering af de tildelte ressourcer og disponible faciliteter, koordinering af de forskellige forvaltninger, minimumskrav til uddannelse af personale samt fastlæggelse af miljøansvar og de hermed forbundne straffeforanstaltninger;

56. mener, at yderligere udnyttelse af de muligheder, der frembydes i forbindelse med det europæiske territoriale samarbejds mål, er af altafgørende betydning; er i den forbindelse af den opfattelse, at den europæiske gruppe for territorialt samarbejde (EGTS) kan fungere som et vigtigt redskab til yderligere at styrke det tværnationale, grænseoverskridende og interregionale samarbejde, selv med lande, der ikke er medlem af EU; ser udviklingen af interregionalt samarbejde på tværs af nationale grænser som bevis på regionernes meget vigtige bidrag til en hurtig indsats til beskyttelse af civilbefolkningen; mener, at dette frugtbare samarbejde bl.a. omfatter den fælles målsætning om at kortlægge risici og vurdere potentielle trusler, og at det er i denne sammenhæng, at EU kan yde et værdifuldt og synligt bidrag til et endnu mere effektivt samarbejde, navnlig ved at forbedre koordineringen;

57. påpeger, at det i det europæiske år for frivilligt arbejde ville have symbolværdi og være nyttigt at støtte de lande, der gør en indsats for at fremme sådanne aktiviteter og organisationer;

58. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt og senest inden udgangen af 2011 at forelægge ambitiøse forslag til lovgivning på dette område;

*

* *

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Turismepolitik for Europa

P7_TA(2011)0407

Europa-Parlamentets beslutning af 27. september 2011 om en ny turismepolitik for Europa - verdens førende rejsemål (2010/2206(INI))

(2013/C 56 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse om grundlæggende retningslinjer for bæredygtig europæisk turisme (KOM(2003)0716),